

Arrest

nr. 308 750 van 25 juni 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake:

1. **X**
2. **X**

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-V. RENSONNET
Boulevard d'Avroy 280
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 3 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. RENSONNET, die verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV 310 361 (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, dienen op 10 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 8 november 2023 en verzoekster wordt op 14 december 2023 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 18 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, N.B., verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, geboren op [...] te Tbilisi. U bent orthodox Christen. U trouwde op [...] met K.T. (DV: [...]; CG: [...]) en jullie kregen drie kinderen: een zoon N.D. (DV: [...]) en twee dochters N.K. (DV: [...]) en N.A. (DV: [...]).

In 2017 ging uw moeder D.A. (DV: [...]; CG: [...]) als getuige van Jehova langs in de buurt. Toen ze aan het huis van een politieagent kwam, schold die haar uit en viel haar aan. Hierop sprak uw vader N.L. (DV: [...]; CG: [...]) deze agent aan en vroeg hem waarom hij dit had gedaan. De agent schoot in uw vader zijn richting. Hij kon ongedeerd ontkomen. Door dit gebeuren kreeg de vrouw van de agent een miskraam. Sindsdien had uw vader problemen met de agent, die uw vader de schuld gaf van het overlijden van zijn kind.

Door deze problemen vluchtten u en uw echtgenote samen met uw ouders in 2017 naar Frankrijk, waar jullie verzoek om internationale bescherming werd afgewezen. Uw gezin keerde na twee jaar verblijf terug naar Tbilisi in Georgië. Uw ouders reisden verder, ook tot in België.

Een jaar na jullie terugkeer sprak de agent u aan op straat en vroeg hij naar uw vader. Kort na deze aanspreking sprak hij u nogmaals aan en zei dat hij jullie bloed zou drinken.

Op 17 of 18 juni 2021 werd u gebeld door één van uw beste vrienden met de naam R.G., die voorstelde iets te gaan drinken. U had het te druk op uw werk maar beloofde hem de volgende dag af te spreken. Een dag later werd u echter gebeld door zijn vrouw, die aangaf dat R. de vorige nacht zijn buurvrouw en haar vader fysiek had aangevallen en dat hij gearresteerd was. Hierop ging u na uw werk bij haar langs. Toen u buitenkwam uit R. zijn huis, werd u aangesproken door enkele jongeren, die u ervan beschuldigden betrokken te zijn geweest in de aanval door R. Ze sloegen u, waarbij u enkele gebroken ribben opliep en werd opgenomen in het ziekenhuis.

Tien dagen later werd u op de carwash opnieuw aangevallen door deze jongeren. Tien dagen voor uw vertrek herhaalden ze dit nogmaals op een markt in de wijk Varketili.

Eenmaal, toen uw echtgenote de kinderen naar de kleuterschool bracht, werd ze eveneens aangesproken door enkele mensen, die vroegen waar u zich bevond.

U en uw vrouw verlieten Georgië op 08/08/2023 en kwamen diezelfde dag aan in België. Twee dagen later dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie de originele paspoorten van elk gezinslid neer, net als de originele geboorteakten van jullie kinderen en een attest van de psycholoog van K.T. Omtrent de aanval legt u twee Youtube-video's/nieuwsberichten over de aanval door R., een foto van de aangevallen buurvrouw en een foto van het appartement waar de aanval plaatsvond neer. Tot slot legt u enkele screenshots neer van reacties op een Facebookfoto van u en R., net als een foto van u en R.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na een grondige analyse dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië een ernstige vrees te koesteren voor de mensen die u in Georgië driemaal aanvielen. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald etniciteit, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een interpersoonlijk conflict heeft met de vijanden van R. omwille van de aanval op zijn buurvrouw en haar vader. Uw

asielmotieven vallen dus buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg moet nagegaan worden of u in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut, wat in casu niet het geval is, en dit om onderstaande redenen.

Eerst en vooral rijzen enkele twijfels over het relaas waarop u en uw vrouw zich beroepen. Er komen immers enkele **onwaarschijnlijkheden** op, net als enkele **inconsistenties** tussen wat u en uw echtgenote hebben verteld.

Vooreerst is het opmerkelijk dat deze jongeren, waarvan u overigens de identiteit niet kent, u en uw vrouw zo actief zouden hebben belaagd door een incident waar u niets mee te maken had. U was niet aanwezig bij de aanval door R., noch kende u de slachtoffers, wat het weinig waarschijnlijk of logisch maakt dat ze u hier zo doortastend voor zouden willen vergelden.

Bovendien komen over het verloop van de gebeurtenissen enkele tegenstrijdigheden naar boven. Zo is het opmerkelijk dat uw partner bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS enkel één aanval op u en één aanspreking van haar vermeldde (CGVS K.T., p. 4-5). Het is frappant dat u haar niet hebt ingelicht over de twee aanvallen die de jongeren nog op u pleegden na het eerste incident, aangezien dit mede heeft gezorgd voor de uiteindelijke beslissing om twee maand later te vertrekken: een beslissing waar uw vrouw zich nochtans maar moeilijk mee kon verzoenen (DVZ vragenlijst 3.5 K.T.). Het is bijgevolg weinig logisch dat u haar niet meer in detail zou hebben ingelicht over deze twee aanvallen en zij enkel vaagweg kon aangeven dat u nog meerdere keren werd aangevallen, maar ze niet wist hoe vaak of geen andere details kon geven (CGVS K.T., p. 4). Daarenboven is het opmerkelijk dat uw vrouw geen weet heeft van verwondingen die u in de maanden na het eerste incident nog zou hebben opgelopen, aangezien u zelf wel aangaf bij de carwash een blauw oog en een open lip te hebben opgelopen (CGVS N.B. p. 6). Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat u aangaf dat u na de eerste aanval medische verzorging behoeft in het ziekenhuis. Redelijkerwijs zou verwacht worden dat u dergelijk document uiterlijk op het gehoor zou neerleggen om uw relaas te ondersteunen (CGVS p.6). Echter legde u hiervan geen enkel bewijsstuk neer. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van uw relaas op losse schroeven te staan.

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw visering door de jongeren door R.'s aanval, **internationale bescherming slechts kan worden toegekend indien een verzoeker tot internationale bescherming alle nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput.**

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand.

Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U verklaarde dat jullie nooit de hulp van de autoriteiten hebben ingeroepen omdat uw familie problemen had met de politie en ze jullie bijgevolg niet zouden helpen (CGVS N.B., p. 8). U verwees naar de situatie van uw moeder als getuige van Jehova die in aanvaring zou zijn gekomen met een politieagent. Hierover dient echter te worden vastgesteld dat deze feiten reeds ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS in de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van uw ouders

door hun flagrant tegenstrijdige verklaringen (zie beslissing D.A. (DV: [...]; CG: [...]) en N.L. (DV: [...]; CG: [...])). Deze uitleg biedt bijgevolg geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan pogingen om nationale bescherming te zoeken.

Tot slot gaf u aan nooit gezocht te hebben naar andere mogelijkheden om jullie situatie aan te klagen, wat opmerkelijk is aangezien jullie hiervoor bijna twee maanden de tijd hebben gehad sinds het eerste incident (CGVS N.B., p. 9). Zulk gebrek aan inspanning komt weinig geloofwaardig over nadat u reeds driemaal gewelddadig zou zijn aangevallen. Ook hier stelt het CGVS vast dat uw vrouw niet op de hoogte was van de precieze problemen die uw familie kende met de agent en ze zich geen verdere vragen stelde bij het feit dat jullie niet naar de politie stapten (CGVS K.T., p. 5). Deze onverschilligheid is in het licht van de ernstige gebeurtenissen en in een context die deed besluiten tot vertrek – waar zij zich niet goed bij voelde – allesbehalve logisch en ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie relaas en jullie verklaring dat jullie geen bescherming konden zoeken definitief.

Tot slot kunnen de **documenten** die u neerlegt bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Jullie paspoorten en de geboorteakten van jullie kinderen bevestigen slechts jullie identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Het psychologisch attest van K.T. toont enkel dat ze in België psychologische moeilijkheden heeft ontwikkeld, maar zegt niets over de oorzaken hiervan, noch over jullie vrees bij terugkeer. De Facebookscreenshots tonen dat er verwijtende reacties op Facebook worden gepost op een foto van R. en u, maar bevestigen niet de waarachtigheid van jullie relaas, noch dat deze mensen specifiek u viseren of u in het verleden reeds hebben aangevallen. De Youtube-video's en de foto's van de aangevallen vrouw en het appartement tonen enkel dat er een aanval heeft plaatsgevonden, maar niet dat u hieraan gelinkt bent geweest of dat u hierdoor belaagd bent geweest.

Op basis van hetgeen wat voorafgaat wordt u dan ook de internationale bescherming geweigerd. U toont geenszins aan dat u een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt bij terugkeer naar Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, K.T., verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, geboren op [...] te Tbilisi. U bent orthodox Christen. U trouwde op [...] met N.B. (DV: [...]; CG: [...]) en jullie kregen drie kinderen: een zoon N.D. (DV: [...]) en twee dochters N.K. (DV: [...]) en N.A. (DV: [...]).

U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 10/08/2023. U baseerde zich hiervoor op dezelfde feiten als uw man, waardoor naar zijn relaas kan verwezen worden: [...]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft uw verklaringen en het attest van de psycholoog dat u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en eventueel ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat het attest louter aangeeft dat u op consultatie bent geweest en bijgevolg te algemeen is om aan te nemen dat uw cognitief vermogen dermate aangetast is en u van de mogelijkheid zou weerhouden om op gedetailleerde en coherente wijze uw relaas uiteen te zetten. Daarenboven gaf u zelf aan dat uw problemen geen impact zouden hebben op het persoonlijk onderhoud en dit blijkt ook uit de verklaringen die u gedurende het onderhoud aflegde (CGVS K.T., p. 2-3). Uit een eenvoudige lezing van de notities van uw persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich bepaalde problemen hebben voorgedaan, noch dat de kwaliteit van uw verklaringen beïnvloed werd door uw

psychische problemen of u enigszins gehinderd werd. U kon de vragen begrijpen en uw antwoorden formuleren.

Na een grondige analyse dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië een ernstige vrees te koesteren voor dezelfde vervolgers als uw man. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen.

U haalt immers dezelfde redenen aan als uw man N.B. In dat opzicht kan worden verwezen naar de beslissing die in hoofde van uw man werd genomen, met name een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De motivering in hoofde van uw man luidt als volgt: [...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 310 361, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 310 362. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknachtheid, worden samengevoegd.

3. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers vragen in hoofde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschriften.

4. Aanvullende nota

Ter terechtzitting op 28 mei 2024 maken verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met drie persartikelen van Euronews, BBC en CNN over de demonstraties in mei 2024 en de politieke spanningen in Georgië.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

6. Beoordeling

6.1. Verzoekers verklaren Georgië te hebben verlaten wegens een vrees voor vervolging door een aantal personen waarmee zij een interpersoonlijk conflict hebben. Nadat een vriend van verzoeker zijn buurvrouw en diens vader fysiek had aangevallen, werd verzoeker door een aantal jongeren beschuldigd te zijn betrokken geweest bij die aanval. Verzoeker werd drie keer door hen aangevallen. Verzoekster werd op straat door een aantal personen aangesproken. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

6.2. Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers niet aannemelijk gemaakt dat zij in Georgië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet lopen.

De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat (i) verzoekers problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag vermits het een interpersoonlijk conflict betreft; (ii) er een aantal onwaarschijnlijkheden en inconsistenties bestaan tussen de verklaringen van verzoekers; (iii) zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de vermeende problemen, verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Georgië; (iv) de door verzoekers neergelegde documenten voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijven.

6.3. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissingen op goede gronden vastgesteld dat verzoekers problemen die in 2023 de aanleiding van hun vertrek uit Georgië waren, geen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag vermits het een interpersoonlijk conflict betreft tussen verzoekers en de vijanden van een vriend van verzoeker die zijn buurvrouw en diens vader fysiek had aangevallen. Verzoekers voeren hiertegen geen concreet of dienstig verweer aan.

Waar verzoekers stellen dat de commissaris-generaal de problemen die de ouders van verzoeker in 2017 in Georgië hebben ondervonden als gevolg van de religieuze opvattingen van de moeder en die de aanleiding waren van hun toenmalig vertrek uit Georgië in 2017, onvoldoende heeft onderzocht en hen in het kader van hun huidig verzoek om internationale bescherming had moeten confronteren met de toenmalige verklaringen van de ouders van verzoeker, wijst de Raad erop dat nergens uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat er een link bestaat tussen de religieuze opvattingen van de moeder van verzoeker en haar toenmalige problemen en het interpersoonlijk conflict van verzoekers dat de aanleiding was voor hun vertrek uit Georgië in 2023. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de commissaris-generaal de problemen van de ouders van verzoeker in het kader van hun toenmalig verzoek om internationale bescherming heeft onderzocht en op 7 oktober 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus heeft genomen omdat de problemen enerzijds kennelijk ongegrond waren wegens niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en anderzijds ongeloofwaardig waren wegens verschillende tegenstrijdige en inconsistente verklaringen. Deze beslissingen werden door de Raad bevestigd bij de arresten nr. 252 234 en 252 235 van 6 april 2021, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State, waardoor deze arresten gezag van gewijsde hebben.

6.4. Voorts wordt er in de bestreden beslissingen op goede gronden vastgesteld dat er enerzijds een aantal onwaarschijnlijkheden en inconsistenties en anderzijds een aantal tegenstrijdigheden bestaan:

“Eerst en vooral rijzen enkele twijfels over het relaas waarop u en uw vrouw zich beroepen. Er komen immers enkele onwaarschijnlijkheden op, net als enkele inconsistenties tussen wat u en uw echtgenote hebben verteld.

Vooreerst is het opmerkelijk dat deze jongeren, waarvan u overigens de identiteit niet kent, u en uw vrouw zo actief zouden hebben belaagd door een incident waar u niets mee te maken had. U was niet aanwezig bij de aanval door R., noch kende u de slachtoffers, wat het weinig waarschijnlijk of logisch maakt dat ze u hier zo doortastend voor zouden willen vergelden.

Bovendien komen over het verloop van de gebeurtenissen enkele tegenstrijdigheden naar boven. Zo is het opmerkelijk dat uw partner bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS enkel één aanval op u en één aanspreking van haar vermeldde (CGVS K.T., p. 4-5). Het is frappant dat u haar niet hebt ingelicht over de twee aanvallen die de jongeren nog op u pleegden na het eerste incident, aangezien dit mede heeft gezorgd voor de uiteindelijke beslissing om twee maand later te vertrekken: een beslissing waar uw vrouw zich nochtans maar moeilijk mee kon verzoenen (DVZ vragenlijst 3.5 K.T.). Het is bijgevolg weinig logisch dat u haar niet meer in detail zou hebben ingelicht over deze twee aanvallen en zij enkel vaagweg kon aangeven dat u nog meerdere keren werd aangevallen, maar ze niet wist hoe vaak of geen andere details kon geven (CGVS K.T., p. 4). Daarenboven is het opmerkelijk dat uw vrouw geen weet heeft van verwondingen die u in de maanden na het eerste incident nog zou hebben opgelopen, aangezien u zelf wel aangaf bij de carwash een blauw oog en een open lip te hebben opgelopen (CGVS N.B. p. 6). Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat u aangaf dat u na de eerste aanval medische verzorging behoefde in het ziekenhuis. Redelijkerwijs zou verwacht worden dat u dergelijk document uiterlijk op het gehoor zou neerleggen om uw relaas te ondersteunen (CGVS p.6). Echter legde u hiervan geen enkel bewijsstuk neer. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van uw relaas op losse schroeven te staan.”

Wat betreft de onwaarschijnlijkheden en inconsistenties in hun verklaringen voeren verzoekers aan dat het standpunt van het CGVS volledig subjectief is en niet gebaseerd is op enig objectief bewijs. Zij wijzen erop dat veel mensen kunnen worden aangevallen zonder noodzakelijk de identiteit van hun aanvallers te kennen. Ze werpen ook op dat de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op verklaringen die niet in het verslag van het persoonlijk onderhoud zouden zijn opgenomen: Zo zou verzoeker niet hebben verklaard dat hij de slachtoffers van de aanval niet zou kennen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen blijven steken in het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het bekritisieren, minimaliseren of tegenspreken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onwaarschijnlijkheden en inconsistenties, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die deze bevindingen kunnen weerleggen. Het feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS niet zou hebben verklaard de slachtoffers niet te kennen, werpt geen ander licht op de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat het weinig waarschijnlijk of logisch is dat deze jongeren, waarvan verzoekers de identiteit niet kennen, hen zo actief zouden hebben belaagd voor een incident waar verzoekers niets mee te maken hadden en waarbij ze zelf niet aanwezig waren.

Wat betreft de tegenstrijdigheden in hun verklaringen stelt verzoeker dat hij de informatie over de twee overige aanvallen bewust niet heeft verteld aan zijn vrouw zodat zij zich geen zorgen zou maken. De Raad acht dit geenszins een verschoonbare verklaring. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste gehoor, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Bijgevolg acht de Raad het geenszins logisch en verschoonbaar dat verzoeker zijn echtgenote, met het oog op het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, niet in detail heeft ingelicht over de twee overige aanvallen. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoekers geen enkel dienstig argument of verweer aanvoeren inzake de overige vastgestelde incoherenties in de bestreden beslissingen met name inzake het feit dat verzoekster geen weet heeft van de verwondingen die verzoeker in de maanden na het eerste incident nog zou hebben opgelopen, zoals een blauw oog en een

open lip, en inzake het gebrek aan enig medisch document van de verleende medische verzorging in het ziekenhuis na de eerst aanval.

6.5. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat dat zelfs indien ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten, verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissingen worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan:

“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U verklaarde dat jullie nooit de hulp van de autoriteiten hebben ingeroepen omdat uw familie problemen had met de politie en ze jullie bijgevolg niet zouden helpen (CGVS N.B., p. 8). U verwees naar de situatie van uw moeder als getuige van Jehova die in aanvaring zou zijn gekomen met een politieagent. Hierover dient echter te worden vastgesteld dat deze feiten reeds ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS in de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van uw ouders door hun flagrant tegenstrijdige verklaringen (zie beslissing D.A. (DV: [...]; CG: [...]) en N.L. (DV: [...]; CG:

[...])). Deze uitleg biedt bijgevolg geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan pogingen om nationale bescherming te zoeken.

Tot slot gaf u aan nooit gezocht te hebben naar andere mogelijkheden om jullie situatie aan te klagen, wat opmerkelijk is aangezien jullie hiervoor bijna twee maanden de tijd hebben gehad sinds het eerste incident (CGVS N.B., p. 9). Zulk gebrek aan inspanning komt weinig geloofwaardig over nadat u reeds driemaal gewelddadig zou zijn aangevallen. Ook hier stelt het CGVS vast dat uw vrouw niet op de hoogte was van de precieze problemen die uw familie kende met de agent en ze zich geen verdere vragen stelde bij het feit dat jullie niet naar de politie stapten (CGVS K.T., p. 5). Deze onverschilligheid is in het licht van de ernstige gebeurtenissen en in een context die deed besluiten tot vertrek – waar zij zich niet goed bij voelde – allesbehalve logisch en ondergraft de geloofwaardigheid van jullie relaas en jullie verklaring dat jullie geen bescherming konden zoeken definitief.”

6.6. Inzake de door verzoekers aangebrachte documenten treedt de Raad de commissaris-generaal eveneens bij in zijn motivering dat deze documenten niet van die aard zijn dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De paspoorten van verzoekers en hun kinderen en de geboorteakten van hun kinderen bevestigen slechts de identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Het psychologisch attest van verzoekster toont enkel dat ze in België psychologische moeilijkheden heeft ontwikkeld, maar zegt niets over de oorzaken hiervan, noch over haar vrees bij terugkeer. De Facebookscreenshots tonen dat er verwijtende reacties op Facebook worden gepost op een foto van verzoeker en zijn vriend R., maar bevestigen niet de waarachtigheid van het relaas, noch dat deze mensen specifiek verzoeker viseren of hem in het verleden reeds hebben aangevallen. De Youtube-video's en de foto's van de aangevallen vrouw en van het appartement tonen enkel dat er een aanval heeft plaatsgevonden, maar niet dat verzoeker hieraan gelinkt is geweest of dat hij hierdoor belaagd is geweest.

6.7. Volledigheidshalve, waar verzoekers er in hun verzoekschriften op wijzen dat in de bestreden beslissingen foutief staat vermeld dat zij in 1999 zijn getrouwd terwijl verzoeker in 1998 is geboren, stelt de Raad vast dat het hier overduidelijk om een materiële vergissing gaat die geenszins de motivering van de bestreden beslissingen aantast.

6.8. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

6.9. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts brengen verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon lopen. Verzoekers maakten immers doorheen hun verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Georgië zouden hebben gekend of zullen kennen.

6.10. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. De bij aanvullende nota voorgelegde algemene persartikelen van Euronews, BBC en CNN over de demonstraties in mei 2024 en de politieke spanningen in Georgië, tonen dit evenmin aan.

6.11. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6.12. Waar verzoekers in hun verzoekschrift een schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, aanvoeren, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij reeds werden vervolgd of ernstige schade hebben

geleden in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers kunnen zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

6.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers bij het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van hun advocaat en een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6.14. Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

6.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

7. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS